

Svědectví: 128. Výzvy pro dnešní baptistické ženy ve službě

Svědectví

Výzvy pro dnešní baptistické ženy ve službě

Poprvé jsem viděla duchovní - ženu v roce 2007 při návštěvě malého venkovského kostela anglikánské církve v Yorkshire ve Spojeném království. Vyrůstala jsem v převážně katolickém Polsku s omezenou náboženskou gramotností a měla jsem jen mlhavou představu, že je to možné v jiných křesťanských tradicích.

Nemohla jsem od ní odtrhnout oči, když si povídala se svými farníky. Kombinace jejího pohlaví a povolání mi zároveň dávala hluboký smysl. Nemohla jsem předvídat, že o 15 let později se k ní připojím v řadách kněžek jako (pravděpodobně) první žena polská baptistická kazatelka.

V roce 2023 stále existují křesťané, kteří věří, že ženy by neměly být kazatelky, a jsou pravděpodobně ve většině. Dokonce mají citáty z Písma, které podporují tento postoj: Který pokrokový křesťan nezápasil s 1. Korintským a 1. Timoteovi?

Mnoho hlavních denominací je hrdých na to, že začleňují ženy, a tento postoj podporují dalšími verši, včetně těch, které se nacházejí v Janovi 4 a Římanům 16. Pro mě, jako pro duchovní – ženu, je dobrý pocit být členkou denominace, která oficiálně potvrzuje mé právo na vedení v kazatelské službě.

Existují určité nejasnosti ohledně toho, kdo byl první: [Některé zdroje](#) uvádějí, že Clarissa Danforth byla ordinována Baptistickým sborem svobodné vůle (Free Will Baptist Church) v roce 1815. [Jiné zdroje](#) uvádějí Frances E. Townsley (1849-1909), která byla ordinována v dubnu 1885 jako první v tehdejší Northern Baptist pověřená kazatelskou službou.

Sjednocená církev Kristova (The United Church of Christ) ordinovala Antoinettu Brownovou byla v roce 1853 a je [oslavována](#) jako „první žena ordinovaná do kazatelské služby od biblických dob“.

Sjednocená metodistická církev ordinovala [první kazatelku](#) v roce 1956 (ačkoli některé její konstitutivní skupiny tak učinily koncem už 19. století). Evangelická luteránská církev v Americe a episkopální církev [následovaly](#) na počátku 70. let 20. století.

Ačkoli historické ženské ordinace jsou zjevně chloubou hlavních denominací, ženy stále musí prorazit „strop z barevného skla“.

Podle [ABCUSA](#) tvořily v roce 2015 ženy méně než 10 % seniorních nebo sólových kazatelů denominace. V roce 2021 se podle [zprávy Baptist Women in Ministry](#) se tento počet zvýšil na 13,5 %.

Počty queer žen povolaných sloužit jako kazatelky sborů jsou tak nízké, že když k tomu dojde, dostanou se na [titulní stránky](#), jako v případě manželského lesbického pastoračního páru, který byl povolán do kazatelské služby ve sboru Calvary Baptist Church ve Washingtonu, DC.

„Ženy touží pracovat v kazatelské službě.“

Tuto disproporci nelze vysvětlit absolutním počtem kandidátů. V roce 2015 tvořily ženy [50 % studentů](#) v seminářích vedených ABCUSA. Ženy touží pracovat v kazatelské službě.

Zpráva BWIM (která je založena na odpovědích duchovních z různých baptistických organizací, nejen ABCUSA) poskytuje jasný důkaz, že důvodem jejich nedostatečného zastoupení je zkrátka misogynie v mnoha sborech.

Některé příklady institucionální misogynie zahrnují:

- Implicitní zaujatost vyhledávacích výborů a zavedených sborových orgánů proti umístění žen do vedoucích pozic. I když ženám není přímo řečeno, že nemohou být kazatelkou sboru, výmluvy, které jim byly řečeny, zahrnují návrhy, aby šly sloužit „jiným“ sborům, nebo diskriminační otázky týkající se reprodukce (21 % respondentek) a romantického života během přijímacích rozhovorů (28 %).
- Platový rozdíl. 49 procent žen v baptistické kazatelské službě uvedlo, že nebyly odměňovány stejně jako jejich mužské protějšky. Jiné uvedly, že dostávají vždy méně důležité a prestižní

úkoly než jejich mužští kolegové.

- Jsou umlčovány nebo přehlíženy, pokud je jednotlivá žena jednou z mála těch šťastlivých, které byly povolány do kazatelské služby v konkrétním sboru. Některé ordinace žen jsou neformálně nerozpoznatelná (30 %) a místo toho, aby se jim říkalo „reverend“ nebo „kazatelka“, jsou mylně označovány jako „paní“ nebo jiným nevhodným způsobem (52 %).
- Mezi další mikroagrese patří zpochybňování jejich odbornosti a autority v každodenní práci (59 %), nevhodné komentáře týkající se jejich těla, oblečení, pracovního stylu nebo osobního života.
- Šokující je, že 25 % baptistických žen v kazatelské službě uvádí, že byly sexuálně obtěžovány nebo napadeny, když pracovaly a sloužily v prostředí své kazatelské služby.

Když jsou tato zjištění rozdělena podle rasy, až o 20 % více barevných žen uvádí, že zažily tyto různé typy misogynie ve srovnání s bílými ženami, což hovoří o další mezisektorové diskriminaci a předsudcích.

Tyto statistiky jsou alarmující, nepřijatelné a neslučitelné s vizí církve, jejíž *„[zdraví](#) závisí na tom, aby všechny dary všeho Božího lidu byly použity pro dobro všech a pro Boží slávu“*. Přispívají k tomu, že ženy opouštějí kazatelskou službu kvůli jiným povoláním nebo jiným, vstřícnějším denominacím.

Pro mě, jako někoho, kdo se stal konkrétně americkou baptistkou v důsledku osvobozujících důsledků americké baptistické teologie, zpráva ukazuje, že v naší denominaci je stále prostor pro růst. Rozšíření kruhu znamená oslavu různorodého vedení.

Chimamanda Ngozi Adiche, slavná nigerijská americká spisovatelka, jednou mluvila o *„nebezpečí jednoho příběhu“*. [Ve svém TED Talk](#) v roce 2009 řekla : „Když odmítneme jediný příběh, když si uvědomíme, že o žádném místě nikdy není jediný příběh, znovu získáme jakýsi ráj.“

Je načase odmítnout jediný příběh o vedení jen těch správných mužů, které nje pro naše sbory nejvhodnější. V kontextu trvalého [úpadku](#) hlavního proudu protestantismu může opuštění této [fantazie](#) a otevření kazatelen ženám dobře rozhodnout o budoucnosti církve.

Anna Piela

[Baptist News Global](#)

Tento článek se poprvé objevil v [Christian Citizen](#) a je zde se svolením znovu publikován.

Anna Piela

Anna Piela

Anna Piela je ordinovaná kazatelka *Amerických baptistických sborů v USA (American Baptist Churches USA, ABC)*. Působí jako hlavní spisovatelka v *American Baptist Home Missions Societies* a spolupřidružená regionální kazatelka pro bílé a multikulturní sbory v *ABC Metro Chicago*.

Tato polská imigrantka a odbornice na náboženství je hostující vědkyní na katedře religionistiky na *Northwestern University*. Má titul Ph.D. a má doktorát v oboru ženských studií na *University of York* ve Velké Británii. Jejími výzkumnými zájmy jsou především islám a gender. Její druhá kniha *Wearing the Niqab: Muslim Women in the UK and US*, byla vydána v roce 2021.

V současnosti je hlavní vyšetřovatelkou projektu financovaného *Americkou akademií náboženství* o rasové identitě bílých polských konvertitek k islámu. Loni vydala *Bloomsbury Academic* její knihu [*Wearing the Niqab: Muslim Women in the UK and US*](#) . Sledujte její práci na jejích [webových stránkách](#) a na Twitteru [@annapiela999](#).

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté – Síť víry](#)